

være Tvivl om den Sag. Det staaer ganske vist ikke i Loven om Kreditforeningerne af 1880, men den Ting følger dog ganske af sig selv, at naar Staten overhovedet paatager sig en Garanti for Renter, er det saa længe, der overhovedet skal svares Renter. Det kan jo ikke forstaas paa anden Maade. Men saa føjes dertil, „og der tillægges dem de i Lov Nr. 65 af 28. Maj 1880 §§ 2—3 ommeldte Begunstigelser“. Det er en uheldig Udtryksmaade, thi det er ikke Obligationerne man tillægger nogen Begunstigelse. Nej, det er Kreditforeningerne, man giver den Begunstigelse at kunne udstede Obligationer af en vis Art, og det er jo ogsaa det, der staaer i Loven af 1880 §§ 2—3, hvor det hedder, at Kreditforeningerne faa visse Begunstigelser, men derimod ikke, at Obligationen faar dem. — Endelig bemærker jeg, at der i 3die Stykke af § 4 staaer, at „Obligationerne i den særskilte Afdeling ere ligesom Foreningens øvrige Obligationer uopsigelige fra Kreditors Side“. Ja, det er jo fuldkommen rigtigt, men der mangler en anden Bestemmelse, som forekommer mig at være meget vigtig, og det er den, at de ikke amortiseres, i alle Tilfælde, at de ikke amortiseres før efter en meget lang Aarrækkes Forløb. Det er dog kun naturligt, at man, naar man vil tale om, hvilke Undtagelser der gøres fra Loven af 1880, da ogsaa udtrykkelig siger, at Amortisation ikke er obligatorisk, saaledes som den er efter nævnte Lov. Efter den skal nemlig enhver Obligation amortiseres straks fra Begyndelsen af, men her er der Tale om Obligationer, der i en Menneskealder ikke skulle amortiseres. Det har dog altid sin Betydning, at man faar at vide, om der skal ske Amortisation eller ej. Det vilde derfor have forekommet mig meget naturligt, om man havde sagt, at Obligationerne vare uopsigelige fra Kreditors Side, og at der med Hensyn til Amortisation skulde forholdes paa den Maade, som omhandles i Landarbejderlovens § 10.

Endnu mangler der en Bestemmelse, som det heller ikke er uden Betydning at faa med. Dersom det skulde hænde — hvad der muligvis nok sker en Gang i Tiden — at Staten kom til at overtage en hel Del af disse Husmandslodder, kom til at tage dem tilbage som ufyldestgjort

Panthaver, hvilken Dækning skal Statskassen saa give til Husmandskreditforeningerne for deres 1ste Prioritet? Statskassen faar ikke i Husmandskreditforeningerne Valuta eller rede Penge for Transporten, men derimod Obligationer. Men naar Statskassen skal indfri disse Obligationer igen, fordi den har paataget sig en Garanti ifølge den skadesløse Transport, hvorledes man end forstaar denne, vil det nærmest liggende, det umiddelbart for Haanden liggende være dette, at Statskassen skal betale kontant. Thi naar man giver Transport paa en Obligation for et bestemt Beløb og skal indfri den bagefter, skal man indfri den kontant. Men det kan jo ikke være Meningen her. Meningen maa selvfølgelig være, at ligesom Staten faar Kasseobligationer udstedte af Husmandskreditforeningerne for sin Transport, skal den ogsaa kunne indfri sine Forpligtelser, hvis de falde tilbage paa den, ved Kasseobligationer, udstedte af Foreningerne. Altsaa ogsaa paa dette Punkt forekommer det mig, at der er en Mangel i Lovforslaget.

Jeg haaber, at de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gøre, ville blive opfattede saaledes, som de ere fremsatte, nemlig som et Bidrag til Oplysning om forskellige Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg har slet ikke noget imod dette. Det var jo ogsaa paa Foranledning her fra Landstingets Side, at Sagen kom ind i den Gænge, den nu er i. Jeg har blot tilladt mig at gøre opmærksom paa, om det ikke var hensigtsmæssigt, at man i alt Fald paa flere af de Punkter, jeg har nævnt, lidt tydeligere udtalte, hvad Lovforslaget aabenbart tilsigter. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Kofoed: Det foreliggende Lovforslag er jo fremkommet som en Konsekvens af den Lov, vi i Fjor vedtog om Jord til Landarbejdere. Det er derfor ganske naturligt, at det er forelagt, og jeg kan ogsaa i det hele slutte mig til det. Jeg ønsker blot at understrege et enkelt Ord, som findes i næsten alle Paragrafferne, og det er Ordet: „særskilt“. Der oprettes „en særskilt Afdeling“; men saa staaer der i § 1: „indenfor de nævnte Foreninger“. Heri kunde næsten ligge, at det ikke var